

י"ב י"ג תמוז חי"ח

הענין דחודש תמוז הוא הצום. ובחיצוניות ענין הצום הוא ענין של גבורה. אך בעקבתא דמשיחא, כשישנו טעימה מימות המשיח, מתגלה שהפנימיות דהצום הוא האהבה.

בחודש תמוז מצינו ענינים הפכיים: צום י"ז תמוז, ובדורנו נתגלה ענין הפכי הגאולה די"ב תמוז. ועל דרך זה בשם תמוז ישנם ב' קצוות, דתמוז הוא שם עבודה זרה, ולאידך גיסא תמוז (לשון היסק) מורה על תוקף החום שהוא ענין הגילוי דשמש הוי'.

(והנה, ענין הגאולה שבתמוז בא לפני ענין הגלות שבו, ולכן אי אפשר לפרש שכולל ב' ענינים אלו מפני שתכלית הגלות הוא הגאולה דאדרבא הגאולה היא לפני הגלות).

והביאור בזה: הענין דחודש תמוז הוא הצום. ובחיצוניות ענין הצום הוא ענין של גבורה. אך בעקבתא דמשיחא, כשישנו טעימה מימות המשיח, מתגלה שהפנימיות דהצום הוא האהבה ד"רחץ הוי' את צואת בנות ציון", ואדרבא זהו גילוי דתוקף האהבה, שלכן מתנהג ה' היפך טבעו.

ומזה ישנה הוראה ועידוד להתעסק בפנימיות דימי בין המצרים שהוא הגילוי דתוקף אהבת ה' לבני ישראל, ועל ידי זה זוכים ל"הפכו ימים אלו לששון ושמחה".